

ten. Man löser inte några problem, men man vidgar klyftan mellan olika intressenter till förmån för ett fåtal privilegierade.

Med hänvisning till det anförda hemställer jag,
att riksdagen måtte besluta att avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 19 angående vissa frågor rörande älgjakt m. m.

Stockholm den 16 februari 1965

John Lundberg

i Uppsala

Nr 755

Av herr Wikner m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 19, angående vissa frågor rörande älgjakt m. m.

(Lika lydande med motion nr 637 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 19/1965 behandlas frågan om försöksverksamhet med reglerad älgjakt.

Införande av helt reglerad älgjakt i vårt land är en fråga som ingående diskuterats — framför allt bland skogsägarna, skogsfolk och älgjägarna — de senaste åren. Det är därför högst angeläget, att man noga följer upp och studerar olika jaktsystem innan en ny jaktform införes.

Då tillika den utredning som ligger till grund för förslaget om reglerad älgjakt är i flera avseenden inaktuell, bl. a. angående älg tillgången, är det av stor vikt att frågan blir föremål för grundlig prövning.

Det är allmänt bekant att älgstammen gått tillbaka på senare år. Så är fallet i vissa delar av norrlandslänen, och även Västmanlands län uppvisar vikande siffror.

Vårt lands älgar är en stor tillgång, inte bara för jägarna utan för alla naturälskare. Det stora värde som ligger i att vi kan få se och uppleva möten med älgar bör även vägas mot den skada som de åsamkar jord- och skogsbruket.

Vi vill understryka att viltvården och jaktansvaret bland älgjägarna har ökat starkt de senaste åren. Med ökad upplysning om viltvården och jakten skulle ännu bättre resultat kunna uppnås. Vi tror på jägarnas jaktansvar — allt för mycket tvångsingripande skadar jakten.

Vi anser i likhet med länsstyrelsen i Jämtlands län att tillräckliga skäl ej föreligger att på det sätt utredningen föreslagit ändra det nuvarande systemet för älgjaktens bedrivande. Den av utredningen uppställda målsätt-

ningen bör i allt väsentligt kunna uppnås utan reglerad avskjutning. Vi anser även att förslaget innebär väsentliga intrång i den fria jakträtt som tillkommer markägarna. Förslaget innebär vidare, att möjligheterna att få deltaga i älgjakt försvåras för de jägare som saknar jaktmarker. Dessa farhågor har även framförts av Jägarnas riksförbund. Detta anser vi vara i högsta grad odemokratiskt i dagens samhälle. Vi vill även framhålla, att det finns en mycket stark opposition bland jägarna mot införande av reglerad älgjakt. Man bör noga överväga både fördelar och nackdelar av olika jakt-system, innan en ny jaktform införes. Älgjakten skall ej förbehållas en minoritet av landets jägare. Man skall i stället eftersträva att, så långt det är möjligt, låta framför allt intresserade viltvårdande och kunniga jägare deltaga i älgjakten. Vi tror att, om ett stort antal jägare ställs utanför denna jakt, detta kommer att leda till ökad olovlig jakt.

Det är därför av mycket stort värde att de som skall göra dessa avvägningar och eventuellt föreslå ett nytt jaktsystem representerar alla de intressegrupper som här berörs.

Om nu Kungl. Maj:t finner det angeläget att pröva den av utredningen föreslagna försöksverksamheten, anser vi att det bör tillsättas en kommitté som är sammansatt av representanter för naturvård, djurskydd, jord- och skogsbruket (småskogsbruket bör även vara representerat), veterinärmedicinen samt de båda större jägarorganisationerna — Svenska jägareförbundet och Jägarnas riksförbund. Denna kommitté bör ges i uppdrag att noggrant följa försöksverksamheten samt även ges tillfälle att följa älgjakten i icke reglerade län. Vi anser att det skulle vara minst två län där under denna tid ingen licensjakt fick förekomma — endast allmänna lovdagar. Ett sådant förfaringssätt bör kunna ge ett gott underlag för en jämförelse mellan olika jaktformer. Kommittén bör efter slutfört uppdrag till Kungl. Maj:t överlämna fullständig redogörelse över sina iakttagelser.

Med hänvisning till vad här ovan anförts hemställer vi,

i första hand, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala att försöksverksamheten med reglerad älgjakt ej genomföres, samt

i andra hand, om detta yrkande ej skulle bifallas, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att en kommitté tillsättes med den sammansättning och med det uppdrag vi ovan skisserat och att erforderliga ekonomiska resurser ställs till kommitténs förfogande.

Stockholm den 16 februari 1965

Valfrid Wikner

Birger Nilsson

Helge Lindström